

ARESTATOR (13) sb m

Pisane dużą literą; a nagłosowe oraz e jasne (tak w arest), drugie -a- : -a- GroicPorz (11 : 2); tekst nie oznacza ó.

sg N arestât(o)r (6). ◊ G arestâtora (1). ◊ A arestâtora (2). ◊ I arestator(e)m (1). ◊ pl N arestatorowie.
◊ I arestât(o)rmi (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Zabezpieczający urzędowo na majątku pozwanego swoje roszczenia aż do rozstrzygnięcia sprawy przez sąd [arestator Łac śr] (13) : Vczyni kto pierwszy Areft ná dobrá fwego dłużniká zgołá/ nie máiąc długu fwego żadnym zapifem obligowánego/ vczyni też potym drugi/máiąc dług Cyrográfem albo iákim innym Vrzędowym dowodem opińány/ kto s tych przodkiem dochodzi długu zdobr árestowáných/ czyli then wtory Areftator zá pierwołcią długu fwego/ czyli pierwszy Areftator zá pierwołcią Areftu fwego? Odp. Iże posledni Areftator zá pierwołcią fwego długu/ y zá lepłzołcią Práwá fwego pierwey. GroicPorz ee2, dd3v, ee, eev [3 r.], ee2.[4 r.], ee2v [2 r.].

KKs